

3

PORTALUL MAGIC

SECRETUL PIRAMIDEI

Ediția a IV-a

de Mary Pope Osborne

Ilustrații de Sal Murdocca

Traducere din limba engleză de Bogdan Chircea

Editura Paralela 45

Caprius

Prolog	7
1. Miau!.....	11
2. Mirajul.....	21
3. Casa morților	30
4. Frumoasa egipteană.....	35
5. Regina-fantomă.....	41
6. Mesajul de pe zid.....	47
7. Sulul de papirus.....	54
8. Mumia.....	62
9. Prizonieri.....	71
10. Încă un indiciu	81

Jack

PRENUME: Jack

VÂRSTA: 8 ani

DOMICILIU: Frog Creek,
Pennsylvania, SUA

CARACTERIZARE: serios și studios, iubește foarte mult cărțile, pe care le citește cu nesăț; asta îl ajută de foarte multe ori să iasă din situații periculoase.

Annie

PRENUME: Annie

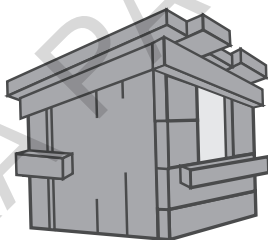
VÂRSTA: 7 ani

DOMICILIU: Frog Creek,
Pennsylvania, SUA

CARACTERIZARE: curioasă și zburdalnică, nu ratează nicio ocazie de a-și atrage fratele în aventuri, fără să-i pese de pericole; comunică foarte bine cu animalele.

Prolog

Într-o zi de vară, în Frog Creek, Pennsylvania, o căsuță misterioasă a apărut într-un copac din pădure.

E înțesată de cărți și... magică! Te poate purta în locurile descrise în cărți. Tot ce ai de făcut e să deschizi o carte, să-ți pui o dorință și te trezești transportat în lumi de altădată.

Alături de noii tăi prietenii Jack și Annie vei trăi aventuri palpitante! Rămâne să descoperi cine este proprietarul căsuței fermecate. În fiecare carte vei găsi indicii folositoare pentru a rezolva această enigmă. Dar, atenție, trebuie să citești cele patru cărți în ordine:

- 1. Dinozaurii vin spre seară**
- 2. Cavalerul misterios**
- 3. Secretul piramidei**
- 4. Comoara piraților**

Călătorie plăcută!

1

Miau!

— E tot aici, nu a dispărut, spuse Jack.

— Și nu e nimeni înăuntru, adăugă Annie.

Jack și sora lui în vârstă de șapte ani se uitau în sus, la coroana unui stejar foarte înalt. În vârful copacului se afla o căsuță. Pădurea era luminată de soarele amiezii. Era aproape de ora mesei.

— Ssst! făcu Jack. Ce-i cu zgomotul ăsta?

— Ce zgomot?

— Am auzit ceva, insistă Jack.

Aruncă o privire împrejur.

— Parcă ar fi tușit cineva.

— Eu nu am auzit nimic, zise sora lui.

Vino, hai sus!

Se prinse cu mâinile de scara de frânghie și începu să urce. Jack se apropie tiptil de un tufiș. Dădu la o parte o ramură mică.

— E cineva aici?

Nu-i răspunse nimeni.

— Vino! îi strigă Annie de sus. Căsuța e la fel ca ieri.

Însă Jack avea senzația că prin preajmă se afla cineva. Putea fi persoana care lăsase cărțile în căsuța din copac?

— Ja-ack!

Băiatul se uită peste tufiș.

Oare persoana aceea misterioasă îl urmărea, ascunsă pe undeva? Persoana al cărei nume începea cu M?

Poate că M își voia medalionul înapoi. Cel pe care Jack îl găsisese în timpul călătoriei în vremea dinozaurilor. Sau poate voia înapoi semnul de carte din piele. Cel din cartea despre castele.

Pe medalion era un M. Și tot un M era și pe semnul de carte. Dar ce însemna M?

— Măine o să aduc totul înapoi, promise Jack cu voce tare.

O bătaie ușoară de vânt străbătu pădurea. Frunzele foșniră.

— Jack, vii odată? strigă din nou Annie.

Jack se întoarse la stejarul cel mare. Prinse scara de frânghie cu mâinile și începu să urce la rândul lui.

Ajuns în căsuță, se strecură în patru labe prin trapa din podeaua de lemn. Își dădu jos rucsacul din spate și își așează ochelarii mai bine pe nas.

— Hmm... Ce carte să alegem noi azi? întrebă Annie.

Se uită la cărțile împrăștiate peste tot în căsuța fermecată.

În cele din urmă, Annie o ridică pe cea despre castele.

— Hei, nu mai e udă.

— Dă-mi-o să văd.

Jack examinează cartea. O privea uimit. Nici măcar o pagină nu era distrusă. Cu o zi în

urmă, o udase learcă după căderea lor în șanțul de apărare al castelului.

Cartea despre castele îi dusesese pe Jack și pe Annie în vremea cavalerilor¹.

Jack îi mulțumi în gând misteriosului cavaler care îi salvase.

— De asta îți mai amintești? întrebă Annie.

Îi flutură prin fața ochilor cartea despre dinozauri.

— Bineînțeles că-mi amintesc! Pune-o la loc!

Cu două zile în urmă, cartea despre dinozauri îi dusesese în vremea dinozaurilor².

Jack îi mulțumi în gând pteranodonului care îl salvase de un tiranozaur.

---

¹ Citește volumul 2, *Cavalerul misterios*.

² Citește volumul 1, *Dinozaurii vin spre seară*.

Annie puse cartea despre dinozauri la loc,
alături de celelalte.

Pe urmă exclamă:

— Iuhu! Ia uite!

Ținea în mâini o carte despre Egiptul antic.

Inima lui Jack tresăltă. Îi luă cartea din
mâini. Din ea ieșea un semn de carte din mă-
tase verde.

Deschise paginile la semn și dădu peste
imaginea unei piramide.

Către piramidă se îndrepta o procesiune.
Patru vaci cu coarne lungi trăgeau o sanie pe
care se afla o cutie lungă din aur. Mai mulți
egipteni pășeau în urma saniei. O pisică nea-
gră încheia procesiunea.

— Hai acolo, murmură Annie.

— Așteaptă, zise Jack, care voia să studi-
eze cartea mai amănunțit.

— Piramide, Jack! Doar ești pasionat de piramide!

Era adevărat. Piramidele se aflau pe loc fruntaș în lista lui de preferințe. După cavaleri. Dar înaintea dinozaurilor. Cu mult înaintea dinozaurilor.

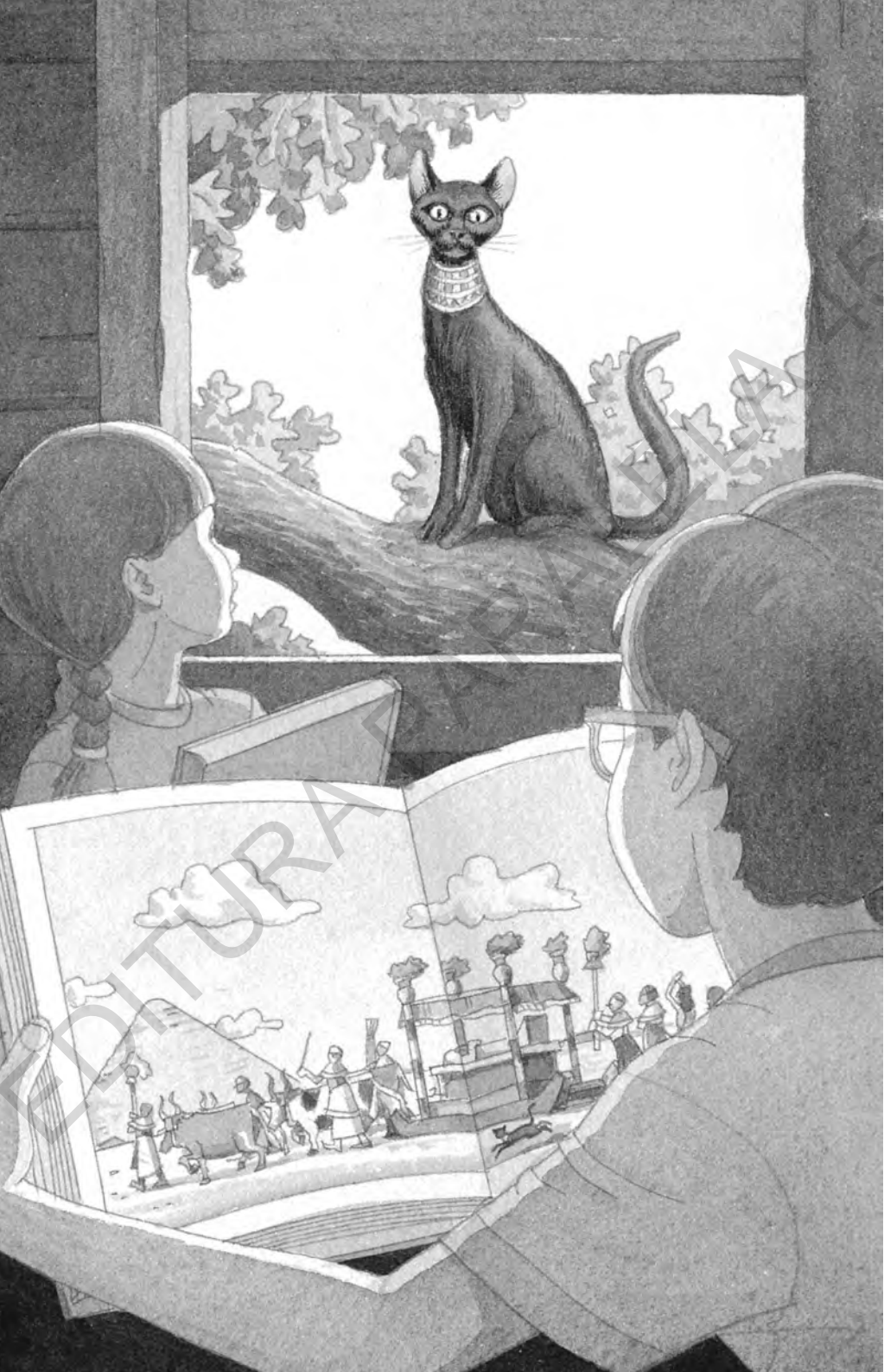
Și nici n-avea de ce să-i fie teamă că ar putea fi devorat de o piramidă!

— Bine, zise el. Dar pune bine cartea despre Pennsylvania, în caz că vrem să ne întoarcem repede aici.

Annie găsi cartea cu imaginea orășelului lor natal, Frog Creek, din Pennsylvania.

Pe urmă, Jack puse degetul pe imaginea piramidei din cartea despre Egipt, își dresе vocea și rosti:

— Ne dorim să ajungem în acest loc de-adevăratelea!

Miau!

— Ce-a fost asta?

Jack se uită pe fereastra căsuței din copac.

Pe o creangă stătea o pisică neagră, chiar în dreptul ferestrei. Animalul îi privea fix.

Era cea mai ciudată pisică din câte văzuse Jack vreodată. Avea un corp alungit, o blană neagră ca smoala și ochii galbeni și sclipitori. Și purta o zgardă lată din aur.

— E pisica din cartea despre Egipt, zise Annie în șoaptă.

Chiar în acel moment, se stârni vântul. Frunzele începură să tremure.

— Am pornit! strigă Annie.

Vântul șuiera din ce în ce mai tare. Frunzele se zbăteau și ele din ce în ce mai tare.

Jack închise ochii strâns, când căsuța începu să se învâртеască.

Din ce în ce mai repede. Și mai repede!

Apoi totul rămase nemișcat.

Nimic nu se mai clintea.

Nu se mai auzi niciun sunet. Nicio șoaptă.

Jack deschise ochii.

Soarele strălucitor aproape îl orbi.

Miau!